

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Ana Dimcea, reprezentată de avocații Iulian Balan, Irina Sîrbu-Beșliu și Alexandru Bot

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans” Marian Nicolae cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, au fost atrași la răspundere subsidiară Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, încasat în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans” a prejudiciului în mărime de 3 996 460, 74 lei, încasat în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean prejudiciul în mărime de 130837, 35 lei

constată:

La 27 ianuarie 2015, SA „Asterra Grup” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Ralic Trans”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Ralic Trans”, desemnat Andrei Gherman în funcție de administrator provizoriu al SRL „Ralic Trans”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015 a fost declarat debitorul SRL „Ralic Trans” în stare de insolabilitate, intentată procedura simplificată de faliment față de SRL „Ralic Trans”, cu dizolvarea debitorului, desemnat Marian Nicolae în funcția de lichidator al SRL „Ralic Trans”.

La 17 septembrie 2015, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Ralic Trans” și anume: Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea.

În motivarea cererii a invocat că având în vedere lipsa colaborării cu organele de conducere a debitorului, actele aferente activității SRL „Ralic Trans” și ștampila întreprinderii nu au fost predate către lichidator.

Sușține că membrii organelor de conducere s-au eschivat de la colaborarea constructivă cu lichidatorul în vederea cursului corespunzător a procesului de insolabilitate în raport cu interesele primordiale a creditorilor validați. Este eminent faptul că împrejurările și cauzele care au condus la insolabilitatea SRL „Ralic Trans” sunt generate de managementul necalitativ al întreprinderii manifestat prin exprimarea defectuoasă a voinței organelor de conducere și a contabilului șef în ceea ce privește descreșterea economică a activelor societății, fapt care denotă culpabilitatea acestora în circumstanțele estimate la zi.

Consideră că se întrunesc condițiile antrenării răspunderii subsidiare ce poate fi imputată tuturor celor care au participat la gestionarea activelor și la conducerea companiei, și-au exprimat voința în privința patrimoniului întreprinderii în interese personale, sau au contribuit la tănuirea documentelor și ștampilei întreprinderii.

Sușține că atitudinea dolosivă a membrilor organelor de conducere, se manifestă și se probează prin existența unei cauze penale intentate la cererea creditorului ÎCS „Top Leasing” SRL, confirmată prin ordonanța privind pornirea urmăririi penale în privința administratorului Igor Railean, din 13 decembrie 2013.

Menționează că licitațiile admise de către asociatul Alexandru Railean reies din declarația depusă executorului judecătoresc Pașa Nicolae, prin care Alexandru Railean asigură restituirea mijlocului de transport de model DAF CF 85 luat în leasing de la SA „Asterra Grup”, explicând executorului că îl va prezenta în curând, însă, nu a mai fost prezentat, ba chiar locul aflării acestuia la momentul de față nu este cunoscut.

Indică că răspunderea subsidiară face parte din capitolul răspunderii juridice civile delictuale care potrivit art. 514 Cod civil, constituie un izvor de obligații. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesară prezența unei fapte ilicite imputabile titularului răspunderii.

Relatează că voința în raport cu oricare din acțiunile săvârșite de către SRL „Ralic Trans” era manifestată prin administratorul Igor Railean, de asociatul

Alexandru Railean, dar precauția în raport cu efectuarea plăților la buget era manifestată de contabilul șef Ana Dimcea.

Consideră că e vizibil faptul că se întrunește componența unui delict civil pe care l-au manifestat organele de conducere în raport cu SRL „Ralic Trans” și pentru care trebuie să fie atrași la răspundere, deoarece sunt suficiente probe care adevăresc acest fapt.

Menționează faptul că membrii organelor de conducere în raport cu SRL „Ralic Trans”, au încălcat prevederile art. 9 Cod civil, art. 5 din Legea nr. 135/2007, art. 14, art. 248 alin. (1) lit. a), e), h), i) din Legea nr. 149/2012, săvârșind astfel un delict civil față de SRL „Ralic Trans” și aducându-i un prejudiciu în mărime de 4127298, 09 lei.

Solicită încasarea în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și de la Ana Dimcea a sumei prejudiciului în mărime de 3996460, 74 lei, cât și încasarea în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a sumei prejudiciului în mărime de 130837, 35 lei.

La 08 decembrie 2015, în cadrul ședinței instanței de insolabilitate, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a depus cerere de concretizare cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Ralic Trans”, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea a sumei prejudiciului în mărime de 3996460, 74 lei, cât și încasarea în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a sumei prejudiciului în mărime de 130837, 35 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, Marian Nicolae, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, atrași la răspundere subsidiară Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, încasat în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans” a prejudiciului în mărime de 3996460, 74 lei, încasat în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a prejudiciului în mărime de 130837, 35 lei.

La 05 februarie 2016, Ana Dimcea, reprezentantă de avocatul Iulian Balan a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 solicitând repunerea în termen și casarea parțială a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 în partea ce ține de atragerea la răspundere subsidiară a sa.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Suține că a fost citată pe adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, ap. 23, apartament pe care l-a înstrăinat anterior intentării procedurii de insolabilitate,

prin urmare nu poate constata faptul citării legale, iar citarea publică urmează a fi apreciată critic, deoarece nu au fost respectate cu bună credință drepturile procesuale inițiale.

Menționează că a fost încălcată Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 54 cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea părților în proces, deoarece locul său de trai putea fi cunoscut cu ușurință, însă a fost dispusă neîntemeiat citarea publică a sa.

Mai relatează că instanța de apel nu a motivat în hotărârea sa cum a identificat-o în calitate de contabil și prin prisma căror probe.

Invocă că în baza informației oferite de IFS, DAF Ciocana, conform fișei de verificare a obligațiilor privind impozitul pe venit al său pentru anul 2011 și anul 2012 pot fi identificate toate companiile, agenții economici cu care s-a aflat în raporturi de muncă.

Astfel, susține că în fișa menționată pentru anul 2011 sunt indicați 18 angajatori, agenți economic, iar în fișa pentru anul 2012 sunt indicați 17 angajatori și agenți economic, liste în care nu se regăsește SRL „Ralic Trans”.

Susține că nu există careva acte care ar proba faptul că de către SRL „Ralic Transt” au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale sau primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în beneficiul său.

Totodată, mai indică că hotărârea din 08 decembrie 2015 a fost emisă prematur.

La 05 februarie 2016, reprezentantul Anei Dimcea, avocatul Alexandru Bot a declarat recurs suplimentar împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 solicitând repunerea în termen, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, cu remiterea pricinii la rejudecare într-un alt complet.

În motivarea recursului a invocat că la materialele dosarului nu este anexată nicio probă care ar demonstra că Ana Dimcea este angajata SRL „Ralic Trans”.

Indică că în hotărârea instanței de apel din 08 decembrie 2015, nu este explicată sub nicio formă privind încasarea surplusului de 930780, 74 lei la suma de 3065680 lei.

Menționează că actul de control fiscal nr. 5-6710115 din 27 martie 2015 nu a fost anexat la dosarul nr. 2i-39-1/15, astfel Ana Dimcea a fost lipsită de posibilitatea contestării acestui mijloc de probă.

Mai relatează că gestiunea societății nu intră în atribuțiile contabilului-șef, ci este obligația exclusivă a administratorului Igor Railean.

Consideră că instanța de apel a omis să aplice prevederile art. 1414 Cod civil, astfel urma să stabilească rolul lui Igor Railean, Alexandru Railean și Anei Dimcea la cauzarea pretinsului delict, care dintre aceștia este autor, instigator, susținător sau beneficiar.

Totodată, susține că Ana Dimcea a fost citată la dresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72, bl. 5, ap. 23, însă, conform extrasului bunurilor imobile se atestă că din 30 ianuarie 2015, Ana Dimcea nu mai este proprietară a respectivului apartament, iar careva drepturi de locațiune asupra acestuia nu are.

Susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 108 alin. (1) CPC, or, administratorul insolvenței Nicolae Marian, nu a prezentat probe despre epuizarea măsurilor de citare a părților, iar instanța în mod greșit a admis citarea publică.

La 09 februarie 2016, Ana Dimcea, a declarat un alt recurs suplimentar împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea atragerii la răspundere subsidiară și încasarea solidară din contul său a sumei de 3996460, 74 lei.

În motivarea recursului a invocat că la 07 aprilie 2015 a fost intentată procedura de insolvență față de SRL „Ralic Trans”, în acest context consideră că administratorul insolvenței prematur s-a adresat în instanță împotriva sa cu privire la atragerea la răspundere subsidiară.

Menționează că nu există acte care ar demonstra că a fost angajată la SRL „Ralic Trans” în calitate de contabil în perioada ultimelor 24 luni până la intentarea procesului de insolvență.

La fel, susține că temei de casare a hotărârii este și faptul că nu a fost citată legal în cadrul procesului de către instanța de judecată, fiindu-i încălcate drepturile procedurale cât și principiul de acces la justiție și de contradictorialitate, citațiile fiind expediate pe o adresa unde nu mai locuiește.

Relatează că hotărârea de intentare a procesului de insolvență față de SRL „Ralic Trans” a fost pronunțată la 07 aprilie 2015, prin urmare, cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans” poate fi înaintată nu mai devreme de 2 ani de la data pronunțării hotărârii de intentare a procedurii de insolvență.

La 10 februarie 2016, Ana Dimcea, reprezentată de avocatul Irina Sîrbu-Beșliu a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea atragerii la răspundere subsidiară și încasarea solidară din contul său a sumei de 3996460, 74 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierile recurate, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susține că prevederile art. 247 din Legea insolvenței se aplică persoanelor care dețineau funcțiile de conducere la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Având în vedere prevederile art. 248 din Legea insolvenței, menționează că legiuitorul, în cazuri concrete, a instituit anumiți termeni care urmează a fi respectate.

Astfel, remarcă că legiuitorul a stabilit un termen concret în interiorul căruia pot fi înaintate revendicări, prin urmare, inițial este necesar de a fi pronunțată hotărârea prin care instanța de insolvență constată stare de insolvență a debitorului și cea de-a doua condiție este ca să fi fost trecut cel puțin doi ani din momentul pronunțării unei astfel de hotărâri.

Menționează că în speță, hotărârea de intentare a procesului de insolvență a fost emisă la 07 aprilie 2015, deci nu mai devreme de 2 ani de la această dată poate fi înaintată cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Remarcă că lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae nu a prezentat instanței de insolvență probe pertinente și concludente care ar demonstra că ea ar fi ținut o contabilitate fictivă și s-ar face vinovată de apariția stării de insolvență a debitorului.

La 04 martie 2016, SRL „Ralic Trans” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cerințelor cu privire la repunerea în termen a cererii de recurs și respingerea recursului ca fiind depus tardiv.

La 22 martie 2016, Ana Dimcea a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, repunerea în termen, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că încheierea recurată, precum și hotărârea instanței de insolvență cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans” au fost emise contrar prevederilor legale, deoarece membrii organelor de conducere ale debitorului insolvent nu au fost citați legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, încălcând astfel dreptul la apărare și principiul egalității armelor în proces garantat de art. 26 CPC și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Susține că în motivarea încheierii contestate, instanța de insolvență a făcut referire la hotărârea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Ralic Trans”, fără a face o cercetare suplimentară a circumstanțelor de fapt și de drept, în urma cărora trebuia să ajungă la concluzia menționată în decizia Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2015.

Afirmă că a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 26 ianuarie 2016, fapt certificat prin cererea înregistrată în cancelaria Curții de Apel Chișinău, motivul depunerii unei astfel de cereri a constituit aplicarea sechestrului pe bunurile ce-i aparțin.

Remarcă că la materialele cauzei se regăsesc citații expediate pe numele ei la adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, ap. 23, apartament pe care dânsa l-a înstrăinat la 29 ianuarie 2015, adică anterior intentării procedurii de insolvență.

Consideră că urmează a fi apreciată critic și citarea publică efectuată, prin prisma faptului nerespectării cu bună-credință a drepturilor procesuale inițiale.

Menționează că în procesul de citare au fost încălcate prevederile din Recomandarea CSJ nr. 54 cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea părților în proces, deoarece locul ei de aflare putea fi cunoscut cu exactitate.

Relevă că se constată cert și univoc faptul că în cadrul procedurii de intentare a insolvenței față de SRL „Ralic Trans”, precum și a examinării cererii administratorului de insolvență al debitorului menționat cu privire la încasarea onorariului, dânsa nu a fost citată în modul corespunzător, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, principiul contradictorialității și dreptul la apărare.

Mai notează că instanța de insolvență a omis de a se expune asupra faptului cum a ajuns la concluzia precum că ea activa în calitate de contabil la SRL „Ralic Trans” sau în general se afla în raporturi de muncă cu întreprinderea menționată, deoarece la materialele cauzei nu se regăsesc careva acte care ar demonstra cu certitudine acest fapt.

Afirmă că informațiile anexate la materialele dosarului relevă doar faptul cine și din ce an deținea funcția de administrator și cine sunt fondatorii societății, nefiind nicio informație cu privire la faptul cine deținea funcția de contabil sau alți angajați.

Indică că în baza informației oferite de IFS DAF Ciocana, potrivit fișei de verificare a obligațiilor privind impozitul pe venit declarat de ea pentru anul 2011 și anul 2012, pot fi identificate toate companiile, agenții economici cu care dânsa se afla în raporturi de muncă.

Având în vedere prevederile art. 248 alin. (5) din Legea insolvenței, consideră că hotărârea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere este prematură, deoarece hotărârea cu privire la intentarea procedurii simplificate de faliment față de SRL „Ralic Trans” a fost adoptată la 07 aprilie 2015, iar hotărârea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, contrar normei enunțate, a fost emisă la 08 decembrie 2015.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii recurate din 08 decembrie 2015 a fost expediată în adresa părților la 12 ianuarie 2016, fapt

confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 34), careva date despre recepționarea acestora de către recurentă, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa hotărârea instanței de insolvabilitate și de a restitui pricina spre rejudecare în instanța de insolvabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015 a fost intentată procedura simplificată de faliment față de SRL „Ralic Trans”, cu dizolvarea debitorului. A fost desemnat Nicolae Marian în funcția de lichidator al SRL „Ralic Trans”.

Se mai constată că la 17 septembrie 2016, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Nicolae Marian a depus o cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, solicitând încasarea în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea a prejudiciului în mărime de 3 996 460, 74 lei și încasarea în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a prejudiciului în mărime de 130 837, 35 lei.

Ulterior, la 08 decembrie 2015, în cadrul ședinței instanței de insolvabilitate, lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a depus cerere de concretizare cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Ralic Trans”, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea a sumei prejudiciului în mărime de 3 996 460, 74 lei, cât și încasarea în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a sumei prejudiciului în mărime de 130 837, 35 lei.

Fiind investită cu examinarea cererii nominalizate, instanța de insolvabilitate a ajuns la concluzia temeiniceii cererii lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, Marian Nicolae cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, a atras la răspundere subsidiară pe Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, a încasat în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ralic Trans” a prejudiciului în mărime de 3996460, 74 lei, a încasat în mod solidar de la Igor Railean și Alexandru Railean a prejudiciului în mărime de 130837, 35 lei.

Instanța de recurs consideră că hotărârea dată este una pripită, fiind emisă cu încălcarea legislației procedurale.

Astfel, se va reține că conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

După cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 08 decembrie 2015, examinarea prezentei cauze și adoptarea hotărârii contestate a avut loc în lipsa Anei Dimcea (f. d. 27 – 28).

Instanța de recurs va remarca că, deși actele pricinii denotă că Ana Dimcea, a fost citată pentru ședința de judecată din 03 noiembrie 2015 pe adresa mun. Chișinău, str. Albișoara, 72/5, ap. 23, se constată că citația nu a fost înmănată destinatarului, dar a fost restituită cu mențiunea că adresatul nu locuiește pe adresa indicată (f. d. 13).

În conformitate cu prevederile art. 108 alin. (1) CPC, președintele instanței va dispune citarea pârâtului prin publicitate, dacă locul de aflare a acestuia nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia.

Cu referire la dispozițiile normei enunțate, instanța de recurs reține că nici citarea publică, prin intermediul ziarului „Timpul” din 06 noiembrie 2015 pentru ședința de judecată din 08 decembrie 2015, ora 10:00 nu atestă că Ana Dimcea a fost legal citată pentru ședința de judecată în instanța de insolvență, precum și faptul că aceasta a cunoscut despre examinarea prezentei pricini.

Or, în interpretarea corectă a art. 108 alin. (1) CPC este indubitabil că citarea pârâtului prin publicitate, se va dispune de președintele instanței numai în cazul *dacă locul de aflare a acestuia nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia.*

La materialele cauzei nu se regăsesc însă probe care ar demonstra că lichidatorul SRL „Ralic Trans”, Marian Nicolae a făcut tot posibilul în vederea aflării domiciliului Anei Dimcea, dar nu a reușit, pentru a fi temei de aplicare a prevederilor art. 108 alin. (1) CPC și dispunerea citării prin publicitate.

Mai cu seamă se va menționa că Ana Dimcea în cererile de recurs indică că dânsa a înstrăinat apartamentul nr. 23, situat pe str. Albișoara, 72/5, mun. Chișinău, adresă la care a fost trimisă citația pentru ședințele de judecată la 29 ianuarie 2015, prin urmare anterior intentării procedurii de insolvență, care a avut loc prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015.

În concluzie, față de cele expuse mai sus, se constată încălcarea procedurii de citare legală a Anei Dimcea pentru ședința de judecată, fapt ce indică la temeinicia recursului depus de ultima și casarea hotărârii contestate.

Or, necitarea și necomunicarea în modul corespunzător de către instanțele de judecată a actelor de procedură către participanții la proces ar putea înfrânge principiul echității procedurii civile și îngreuna în mod inacceptabil dreptul

subiecților la un proces echitabil, contrar standardelor înserate în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în spețele Godorozea și Bucuria SA contra Moldovei din 06 octombrie 2009 și, respectiv, 05 ianuarie 2010.

În același timp, instanța de recurs remarcă, că deși hotărârea instanței de insolabilitate a fost contestată doar de Ana Dimcea, având în vedere că prin hotărârea menționată au fost atrași la răspundere subsidiară și suma solicitată a fost încasată în mod solidar de la Igor Railean, Alexandru Railean și Ana Dimcea, faptul dat face imposibilă casarea parțială a hotărârii contestate, prin urmare se impune casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 cu remiterea pricinii la o nouă judecare în instanța de insolabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. b), c), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admit recursurile declarate de Ana Dimcea, reprezentată de avocații Iulian Balan, Irina Sîrbu-Beșliu și Alexandru Bot.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Asterra Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Ralic Trans”, cu restituirea cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu